

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobců: **a) J.R., b) D.B.** (roz. R.), oba zastoupeni JUDr. Petrem Zderčíkem, advokátem, se sídlem Hradčanské náměstí 9, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.4.2010, č.j. 063125/2010/KUSK, sp. zn. SZ 039513/2010 KUSK REG/KM,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobci se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Praze dne 1.7.2010 domáhají přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jejich odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Beroun, odboru výstavby (dále jen orgán prvního stupně nebo stavební úřad) ze dne 17.12.2009, č.j. MBE 5916/2010/VYST-So, sp.zn. 1723/2008/VÝST (správné č.j. je rovněž č.j.1723/2008/VÝST-So; č.j. MBE 5916/2010/VYST-So je číslem opravného usnesení ze dne 3.2.2010, kterým bylo opraveno nesprávné datum rozhodnutí stavebního úřadu, pozn. soudu). Stavební úřad rozhodnutím ze dne 17.12.2009 č.j. 1723/2008/VÝST-So podle ustanovení § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) vydal územní rozhodnutí o změně stavby a současně podle § 115 tohoto zákona vydal stavební povolení pro stavbu: přístavba a stavební úpravy RD č.p. X, ul. N., Beroun. – Město (dále jen „stavba“) na st.parc.č. 4904, poz. parc.č. 1466/6 v k.ú. Beroun, dále stanovil podmínky pro umístění a provedení stavby a rozhodl o námitkách účastníků řízení.

Krajský soud v Praze dne 10.8.2010 věc postoupil Městskému soudu v Praze jako soudu věcně i místně příslušnému. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci dne 17.9.2010 kasační stížnost, kterou však dne 12.11.2010 vzali zpět a Krajský soud v Praze proto dne 19.11.2010 pod č.j. 44 A 57/2010-30 řízení o této kasační stížnosti zastavil podle § 108 odst.

2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Žalobci v podané žalobě pod bodem III. namítají, že rozhodnutími orgánů obou stupňů (tj. rozhodnutím stavebního úřadu č.j. 1723/2008/VÝST-So ve spojení s rozhodnutím o odvolání č.j. 063125/2010/KUSK) byla závažným způsobem omezena jejich práva.

a) Žalobci se v souladu s ustanovením § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území (dále jen „vyhláška“) domáhali toho, aby vzájemné odstupy staveb mimo jiné splňovaly požadavky na denní osvětlení, oslunění a na *zachování kvality prostředí* a tento svůj požadavek opírají o ustanovení § 4 odst. 1 téže vyhlášky, podle něhož se plochy bydlení obvykle samostatně vymezují za účelem zajištění podmínek pro bydlení *v kvalitním prostředí umožňujícím nerušený a bezpečný pobyt a každodenní rekreaci a relaxaci obyvatel*, dostupnost veřejných prostranství a občanského vybavení. V tomto směru žalobci namítali narušení „pohody bydlení“ závažným způsobem, k obsahovému vymezení tohoto pojmu odkazují na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 2.2.2006, č.j. 2 As 44/2005-116 (... pohoda bydlení je dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku /z dopravy, výroby atd./, čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkými emisemi pachu a prachu, osluněním apod.; pro zabezpečení se pak zkoumá intenzita narušení jednotlivých činitelů a důsledky, tedy souhrn existujících činitelů a vlivů, každý jednotlivě a všechny ve vzájemných souvislostech).

b) Stavební úřad žádost o přístavbu podle žalobců ve světle bodu a) neposuzoval, nepřihlédl k tomu, že ze shora citovaného ustanovení vyplývající požadavky budou v dané věci naplněny tehdy, nebude-li do poměru realizované výstavby v dotčené lokalitě (tj. na parcelách č. 1468/2, 1466/6, 1644/7 a 1466/9) nepřiměřeně zasahováno. Žalobci mají za to, že stavební úřad trvale přehlíží důsledek svého dřívějšího nesprávného rozhodnutí, kdy u domu čp. X povolil takovou přístavbu, která se přiblížila přes hranici snesitelnosti k pozemku č. parc. 1468/2 a č.p. X a svojí výškou odňala podstatné části pozemku č. parc. 1468/2 oslunění a výhled. Žalobci se nedomáhají zvratu tehdejšího rozhodnutí, ale žádají, aby stavební úřad vzal do úvahy stav, k jehož vytvoření svým nesprávným rozhodnutím přispěl, při posuzování žádosti o přístavbu domu č.p. X, neboť uvažovaná přístavba je pokračováním zahušťování výstavby bezprostředně na hranicích pozemků č. parc. 1468/2, 1466/6 a 1466/7. Stavební úřad projevil vstřícnost k takové přístavbě domu čp. X, aby u tohoto domu byla maximálně zachována jako nezastavěná jihozápadní část parc. č. 1466/6 a stejně tak opět postupuje na úkor vlastníků a uživatelů domu č.p. X v případě přístavby domu čp.X nyní projednáváné.

c) Posuzovaná žádost o přístavbu domu č.p. X není žádostí o stavbu na zelené louce a právě proto bylo povinností orgánu prvního stupně posuzovat žádost nejen z hlediska požadavků na ochranu architektonických a urbanistických hodnot (§ 90 písm. b/ stavebního zákona), ale zejména tuto zkoumat v intencích ustanovení § 4 odst. 1 vyhlášky, neboť se jedná o zásah do poměrů trvajících téměř 40 let, během kterých si majitelé a uživatelé domu č.p. X uzpůsobili svoje životní potřeby a návyky. Orgán prvního stupně sice upozorňuje, že se pozemek dotčený stavbou nachází v zóně Bl. 1 (bydlení individuálního městského typu), ale přehlíží, že další zahuštění výstavby do bezprostřední blízkosti domu č.p. X vylučuje naplnění požadavků na kvalitní prostředí pro bydlení, jak je uvedeno shora.

d) Orgán prvního stupně konstatuje, že po provedení navržené přístavby zůstane mezi domy čp. X a čp. X sedm metrů široký volný prostor a navíc přístavba směrem k domu čp. X

nebude mít žádná okna, k čemuž si vyžádal i stanovisko odboru územního plánování a regionálního rozvoje z 26.8.2009, č.j. 2832/2009/ÚPR, v němž je však dle žalobce uvedeno, že přístavba je přípustná z hlediska uliční čáry, čili co je vidět z ulice N. tento odbor nezajímá. Námitky žalobce a) k tomuto podání vyjádřil písemně dne 14.10.2009, nebylo k nim však přihlédnuto.

e) Dále žalobci namítají, že posudek Ing. F.S., ze kterého oba správní orgány vycházely, nebyl dle názoru žalobců vypracován autorizovanou osobou, neboť se nejedná o osobu zapsanou v seznamu znaleců vedených soudem. Studie dle žalobců měla být vypracována znalcem v oboru projektování, specializovaného na hodnocení denního, umělého a sdruženého osvětlení a oslunění budov, neboť pouze znalec s prověřenou odbornou způsobilostí zaručuje objektivní posouzení. Navíc musí v posudku zohlednit nejen normy ČSN 734301, ale i ČSN 730580-2, kterou Ing. S. pominul a jeho posudek má charakteristiku půdorysu, čili z něj nelze zjistit skutečné zastínění při bočním pohledu a je bráno do úvahy pouze období jarní a letní.

f) Žalobci usuzují, že orgán prvního stupně byl od počátku stavby pozitivně nakloněn ve prospěch stavebníků a je pro něj rozhodující takové řešení, které bude vizuálně přijatelné z vozovky – N. ulice. Jak se stavba projeví v relaci domu čp. X a čp. X už pro něj relevantní nebylo. Nezabýval se ani návrhem žalobců, aby žadatelům o přístavbu uložil předložit počítačovou animaci, která značně omezuje subjektivní posuzování.

g) Ohledně kvality bydlení oba orgány jen konstatovaly, že k omezení kvalitního prostředí umožňujícího nerušený a bezpečný pobyt a každodenní rekreaci a relaxaci obyvatel v daném případě nedojde, ačkoli v souladu s shora citovaným rozsudkem měly hodnotit tyto parametry ve vzájemných souvislostech, tedy i k přiléhajícím nemovitostem.

Žalobci mají za to, že věc má být posuzována komplexně ve vztahu ke skutečnostem, které již nastaly s realizovanými přístavbami domu čp. X a čp. X. V této souvislosti stavební úřad pominul důsledky přístavby domu čp. X, jejíž „finalizace“ se podává z fotodokumentace, kterou žalobci doložili, ale i z přístavby domu čp. X. Žalobce již vlastníků tohoto domu 2x vyhověl – umístěním tohoto domu blíže k severní hranici pozemku č. parc. 1466 a když souhlasil s přístavbou na východní straně tohoto domu. Jeho souhlas však byl zneužit vlastníky domu č.p. X, kteří přístavbu provedli výškově a objemově tak, že zúžili výhled z domu čp. X. Nesouhlasí proto se závěrem stavebního úřadu, že nedojde ke zhoršení zastínění pozemku nad míru obvyklou a že ani nebudou zhoršeny osvitové a jiné poměry na sousedním pozemku nad míru přiměřenou. Z místních poměrů vyplývá, že stavebníci se nechtějí vzdát pohledu jižním nebo západním směrem, neboť tento patří k nejcennějším aspektům každého pozemku a proto expandují na sever, aniž by brali ohled na zájmu vlastníka sousední nemovitosti. Je nutno i dle předpisů stavebního práva zjišťovat, zda výkon práva nezasahuje do oprávněných zájmů jiných, nelze se omezit jen na posuzování technických parametrů staveb.

Žalobkyně b) jako vlastníka a žalobce jako oprávněný z věcného břemene k domu čp. X odkazují na fotodokumentaci založenou ve spisu, ze které jednoznačně vyplývá, že je jejich pozemek znehodnocen přístavbou pana P., zdůrazňují, že nečiní podnět k obnovení řízení o přístavbách k domu č.p. X a X, avšak žádají, aby okolnosti vyplývající z těchto přístaveb byly do posuzovaného skutkového stavu zahrnuty, když tento požadavek byl správními orgány obou stupňů odmítnut a ke komplexnímu zjištění a posouzení relevantních skutečností nedošlo.

V důsledku namítaných skutečností pak navrhuji, aby soud rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí orgánu prvního stupně zrušil.

Dne 24.2.2011 bylo Městskému soudu v Praze doručeno vyjádření žalovaného k žalobě, ve kterém uvádí, že se zabýval všemi námitkami žalobců a všechny zásadní důvody, proč nemohl jejich odvolání vyhovět, vyjádřil i v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

K a) uvádí, že podle něj § 25 vyhlášky řeší vzájemné odstupy staveb, přičemž v odst. 1 je uvedeno, co musí vzájemné odstupy splňovat a v ostatních odstavcích (zejména pak pro rodinné domy a tedy i pro tento případ) je ve stěžejním odst. 2 uvedeno, jaké musí být vzájemné odstupy. Na toto ustanovení tedy nutno nahlížet komplexně (ne pouze na odst. 1), a to tak, že budou-li dodrženy odstupové vzdálenosti rodinných domů tímto ustanovením striktně dané, pak tyto stavby budou splňovat podmínky v odst. 1 uvedené, zejména pak požadavky osvětlení a oslunění, což potvrzuje i posudek vypracovaný autorizovaným inženýrem v oboru pozemní stavby Ing. F.S., který tyto hodnoty uvádí stejné jako před přístavbou. Žalovaný poukazuje na fakta, kdy dle předložené projektové dokumentace je navrhovaná přístavba vzdálená od hranice pozemku parc. č. 1468/2 v k.ú. Beroun (který je ve vlastnictví žalobkyně b/) 3,7 m a od jejího domu čp. X rovných 7 metrů, čili stavebníci vyhověli striktnímu ustanovení vyhlášky a stavebníkům nelze nařídit, aby namísto toho provedli vzdálenost 8 metrů, když tuto zákon nepřikazuje. O nezákonnost by se naopak jednalo právě v případě, když by správní orgán nutil stavebníka konat nad rámec povinností stavebního zákona. Žalobci svůj požadavek na kvalitu bydlení opírají vždy pouze o opisování jednotlivých ustanovení, avšak nikdy nevysvětlují, nepopisují ani nezdůvodňují, jak konkrétně se jejich stavby navrhovaná přístavba v tomto směru dotýká v souvislosti s ustanovením § 4 odst. 1 vyhlášky. A stejné je to i s jejich námitkou, že byla závažným způsobem narušena „pohoda bydlení“ – opět žádná konkretizace daného případu, pouze definice převzatá z rozsudku Nejvyššího správního soudu, bez objasnění, jaký negativní dopad má předmětná stavba na stavbu žalobců v souvislosti s touto definicí. Žalovaný znovu podotýká, že jde o přístavbu jednoho pokoje rodinného domu a rozhodně tedy nedojde v souvislosti s jeho budoucím používáním ke vzniku či navýšení současných emisí uváděných v žalobě a touto přístavbou, vzhledem k jejím parametrům a umístění ve vztahu k domu žalobců, nebudou ohroženy ani zhoršeny současné hodnoty proslunění stavby (viz výše uvedená studie Ing. S.). K námitce, že orgán prvního stupně neposuzoval stavbu v souladu s definicí „pohody bydlení“ pak žalovaný uvádí, že stavební zákon ve svých ustanoveních § 90, § 111 přesně stanovuje, jak a s čím mají být jednotlivé žádosti posuzovány, musí rovněž ověřit i účinky budoucího užívání stavby (což je de facto posouzení „pohody bydlení“) a orgán prvního stupně se námitkami žalobce uplatněnými do stanovené lhůty zabýval a je to patrné i z výroku a odůvodnění jeho rozhodnutí ze dne 17.12.2009. Námitky žalobců v řízení uplatněné se týkaly proslunění, kvality prostředí a urbanistického a architektonického požadavku. Krom splnění odstupových vzdáleností v souladu s vyhláškou stavební úřad uvedl, že nejsou navržena okna směrem ke stavbě žalobkyně b/, nedojde proto k omezení pohledem a vzhledem k umístění a parametrům přístavby nedojde ani ke zhoršení kvality prostředí vlivem znehodnocení výhledu ze stávajících oken žalobkyně ani ke zhoršení denního osvětlení či oslunění. Orgán prvního stupně se zabýval, kromě splnění požadavků požární bezpečnosti) i požadavky urbanistickými a architektonickými, byť jsou tyto dosti specifické a je třeba respektovat vkus či pohled samotného navrhovatele, avšak tento musí být v souladu s právními předpisy. k tomu poukazuje na požadavky územního plánu, stávající

dispoziční řešení stavby a stanovený koeficient zeleně, hodnocení ve vztahu k uliční čáře a k umístění sousedních domů.

K námitce **b)**, tedy přehlížení důsledků dřívějšího nesprávného rozhodnutí orgánu prvního stupně, kdy povolil přístavbu u domu č.p. X, jenž se podle žalobců přiblížila přes hranici snesitelnosti, žalovaný uvádí, že není v tomto případě na místě, neboť tato přístavba není předmětem tohoto řízení. Dodává, že stavebníci nemohou nést vinu za pochybení, kterého se v minulosti dopustil někdo jiný. Dovolávat se svých práv ohledně přístavby domu č.p. X mohli žalobci v řízení, ve kterém se tato stavba řešila.

K námitce **c)**, tedy že přístavba domu č.p. X je pouze zahušťování výstavby a že se nejedná o výstavbu na „zelené louce“ a jde o zásah do poměrů trvajících 40 let, žalovaný uvádí, že žalobci opět nijak neuvedli, v čem by došlo zrealizováním přístavby k narušení jejich 40 let vznikajících nároků a potřeb, jedná se tedy znovu o pouhé tvrzení. Co se zahušťování zástavby týká, znovu poukazuje na to, že přístavba je 3,7m od hranice pozemku žalobců a odkazuje na určité regulativy pro jednotlivé plochy uvedené v územní plánu města Beroun, jimiž se nejen stanovuje určitá základní koncepce jednotlivých ploch a území obce, která musí být dodržena, ale chrání se tak i určité hodnoty tohoto území, zejména i kvalita bydlení. Vypočítává, že přístavba je sice zahuštěním zdejší zástavby, ale v souladu s danými regulativy územního plánu obce jak co do zastavěnosti pozemku tak co do splnění koeficientu zeleně a nečiní vzhledem k uvedeným parametrům toto zahuštění nijak zásadním ani nadměrným/koeficient zeleně KZ dle územního plánu min. 040, optimální 055, v daném případě 0,818 je dodržen i s dostatečnou rezervou ap.).

K námitce **d)**, že orgán prvního stupně nevzal do úvahy námitky žalobce a) ze dne 14.10.2009 uvádí, že se s tímto tvrzením žalobců nemůže ztotožnit, neboť je ze spisu zřejmé, že si orgán prvního stupně na základě těchto námitek vyžádal stanovisko příslušného dotčeného orgánu, jenž ve svém následném vyjádření č.j. 3751/2009/ÚPRR uvedl, že je stavba přípustná.

Námitku **e)**, že zpracovatel posudku Ing. F.S. není osobou oprávněnou k vypracování takového posudku, když není osobou zapsanou do seznamu znaleců vedených soudem, má žalovaný za zcela irelevantní, neboť podle § 158 odst. 1 stavebního zákona spadá projektová dokumentace pro vydání územního rozhodnutí a pro vydání stavebního povolení mezi vybrané činnosti ve výstavbě a takováto projektová dokumentace musí být zpracována osobou k tomuto oprávněnou, nebo-li autorizovanou podle zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „autorizační zákon“). Ing. S. je autorizovaným inženýrem v oboru pro pozemní stavby (IP00) a je registrován pod číslem autorizace X. Rozsah tohoto působení se vztahuje na budovy pro bydlení, budovy a haly občanské výstavby, budovy a haly pro výrobu a služby, stavby zemědělské, skladování a stavby průmyslové a je tedy oprávněn i k posouzení osvětlení a proslunění stavby. Tento posudek byl navíc stavebníky vypracován na základě námitek žalobců a i jen laickým usuzováním lze dojít k závěru, že předmětná přístavba žádným způsobem neovlivní současné hodnoty proslunění stavby žalobců, neboť se jedná o přístavbu umístěnou ze severní strany stávajícího domu č.p. X, který svými parametry tuto přístavbu značně převyšuje a vliv na proslunění stavby žalobců pak bude mít určitě stávající stavba č.p. X a nikoli přístavba, která je za tímto rodinným domem schována. Hodnoty proslunění domu žalobců se tedy nezmění. Stávající rodinné domy č.p. X a X vliv na proslunění bezesporu mají, nejsou však předmětem tohoto řízení.

K námitce **f)**, že byl orgán prvního stupně přístavbě od počátku nakloněn a závěr o nejvhodnějším umístění ze severní strany je jen subjektivním pocitem orgánu, žalovaný uvádí, že se o subjektivní pocit možná jedná, ale jde o závěr podepřený zákonem, stanovenými odstupovými vzdálenostmi, regulativy územního plánu, studií proslunění, požárně bezpečnostním řešením, souhlasnými stanovisky dotčených orgánů a navíc o úvahu o umístění a porovnání okolních přístaveb staveb, které jsou rovněž umístěny ze severní strany, směrem od uliční čáry. Konstatování žalobců je rovněž jen subjektivním pocitem, který narozdíl od správního orgánu není ničím odůvodněn.

Námitku **g)**, o nutnosti komplexního posuzování v souvislosti s již realizovanými přístavbami domu č.p. X, žalovaný rovněž nepovažuje za opodstatněnou, neboť jak již uvedl, dům č.p. X ani jeho přístavby nejsou předmětem tohoto řízení a žalobci se těmito tvrzeným negativním účinkům mohli bránit v jiném řízení; negativní účinek těchto staveb na pohodu bydlení žalobců, tím méně to, že přístavba tohoto domu pana P. je 10 let bez fasády, nemůže být předmětem tohoto řízení, jde o stavbu na jiném - cizím pozemku a její důsledky nemohou být přičítány stavebníkům stavby posuzované v tomto řízení.

Soudy byla dne 13.4.2011 doručena replika žalobců k vyjádření žalovaného, kterou sledují zdůraznění základních aspektů, z nichž vycházely jejich námitky proti zamýšlené přístavbě stavebníků a vlastníků domu č.p. X. Za tímto účelem uvádějí situační plánek, na kterém je zachyceno existující zastavění parc. č. 1466/6 ve vlastnictví stavebníků, 1466/7 – ve vlastnictví ing. J.P. a E.P. a parc. č. 1468/2 – ve vlastnictví žalobkyně D.B.

Žalobci uvádí, že parcela č. 1468/2 */tj. parcela žalobců, resp. žalobkyně b) se st.p. 4625 a čp. X, pozn. soudu/* má na své jižní straně dva sousedy. Původní zastavění této parcely *(žalobci zjevně mají na mysli parc. č. 1466/7, st. parc. 4017 s domem čp. X a parc. č. 1466/9, manž. P., pozn. soudu/* bylo rozšířeno na základě stavebního povolení, které přes nesouhlas vlastníků domu č.p. X proběhlo v řízení u odboru výstavby a územního plánování Městského úřadu v Berouně v roce 1998. K domu čp. X byla přistavěna část na situačním plánu označena A, která nerespektuje minimální vzdálenost 2 metry (v reálu bez fasády a zateplení 185 cm od pozemku č. 1478 */správně 1468/2/*). V severozápadním rohu parc. č. 1466/7 se nachází zděná stavba na betonovém základě, na plánu označena B, přičemž její severní strana je přímo na hranici pozemků č. parc. 1468/2 a 1466/7. A a B tak představují jakousi hradbu, která zcela eliminuje výhled a sluneční svit žalobce (toto dokládá příloženými obrázky). Stavebnímu úřadu jsou tyto skutečnosti známy a nevyvodil z nich důsledky

Závěry posudku Ing. S. pak podle žalobců nemohou obstát proti faktickému provádění přístavby domu č.p. X (v nákresu jako bod C), neboť realita je jiná než iluze podle výkresové dokumentace. Stavebníci totiž tuto nerespektovali, vzdálenost 3,70 m od hranic pozemku zkrátili na pouhých 3,60 m (případnou fasádu a zateplení v to nepočítaje), takže výsledkem jejich dosavadní činnosti je, že vyhláškou stanovenou vzdálenost minimálně 7 m (mezi rodinným domkem č.p. X a přístavbou domu č.p. X) zkrátili na 6,75 m, s čímž posudek i vzhledem k přesahu střechy rozhodně nepočítal. Žalobci poukazují, že i laickou kontrolou (kupříkladu na portálu seznam.cz) je skutečné zastínění výraznější, než jak uvádí Ing. S.

Žalobci doplňují, že na dotaz žalovaného dávají explicitní odpověď, že sice nedojde ke zhoršení dostupnosti veřejných prostranství a občanského vybavení, ale dojde ke zhoršení každodenní rekreace a relaxace, k níž přispívá dobrý výhled a klid. Podotýkají, že svůj dům

č.p. X postavili podle schváleného projektu a do dnešního dne na něm nic neměnili. Jeho poloha i poloha domů č.p. X a X byly v dostatečné vzdálenosti, postupně se však tyto poměry měnily, a to přístavbou domu č.p. X shora, první přístavbou domu č.p. X a nyní přístavbou, která je předmětem tohoto řízení. Tato výstavba je zahušťováním v bezprostřední vzdálenosti domu č.p. X, žalobci jsou zbavováni slunečního svitu a výhledu a pokud navíc vzhled přístavby v hrubé stavbě vypadá jako zděná stodola, vymyká se vzhledem i okolní zástavbě, asi proto je přístavba ze severu, tedy od ulice, nejvhodnější. Žalovaný také nezdůvodnil co brání přístavbě směrem západním.

Žalobci shrnují, že při přístavbě domu č.p. X (bod A nákresu) bylo tolerováno, aby tato svojí výškou cca 8 m trvale zastiňovala podstatné části pozemku 1468/2. Dalším negativním faktorem je pak tolerance nedokončení vnější fasády této přístavby a nepovolené stavby v severozápadním rohu parc. č. 1466/7 B nákresu. Toto nesprávné rozhodování orgánu prvního stupně a jeho důsledky mají vliv i pokud jde o přístavbu domu č.p. X, neboť také tato představuje další zhoršení, když do výhledové části zahrnuje nový vchod do domu č.p. X a nerespektuje ani vlastní projekt. Žalobci nesouhlasí ani s výkladem ust. § 25 odst. 1 a 2 vyhlášky, jak jej žalovaný pojímá.

K výzvě soudu se do tohoto řízení zúčastněné osoby nepřihlášily.

Při jednání konaném dne 8.1.2013 oba účastníci setrvali na svých písemných podáních. Žalobce prostřednictvím zástupce zdůraznil zejména argumentaci stran námitky pohody bydlení s odvoláním na vzájemné prostorové uspořádání dotčených pozemků a staveb. Poukázal na to, že žalobce již při výstavbě domu nynějších stavebníků souhlasil s posunutím stavby směrem severním blíže ke stavbám žalobce, ale stále měl dobrý výhled do zeleně, postupně však došlo k tomu, že i na sousední parcele byl dům rozšířen severním směrem a přístavbou, dosud neomítnutou, zde provedenou nebyly dodrženy limity pro zástavbu a navíc byla načerno zhotovena v rohu přímo u hranic s pozemkem žalobce další bouda, čímž celá parcela žalobců byla znehodnocena, tento stav trvá a ovlivňuje pohodu bydlení. Další přístavbou na pozemku stavebníků, byť jsou dodrženy limity ve vztahu k této stavbě, nikoliv ve vztahu k žalobcům, prostor pro žalobce pokud jde o zeď je obestaven, není dodržena ani vzdálenost pokud jde o tuto přístavbu (byla zkrácena o 25cm, resp. s fasádou a zateplením ještě o dalších 10cm.), přitom tito stavebníci měli dostatek prostoru pro přístavbu svého domu jižním směrem. Poukazuje na to, že součástí pohody bydlení je i výhled, má vždy vliv na hodnotu stavby. Předpokládané prostorové uspořádání rodinných domů na pozemcích ve svahu jižně od pozemku a domu žalobců nebylo ze strany sousedních staveb dodrženo a tato zástavba zabírá zeď, čímž došlo k zhoršení pohody bydlení u žalobce.

Zástupce žalovaného shrnul závěry vyjádřené v odůvodnění rozhodnutí a vyjádření k žalobě.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.).

Z podkladů ve správním spise vyplývají pro rozhodnutí následující podstatné skutečnosti:

Dne 28.3.2008 byly orgánu prvního stupně doručeny jednak žádost o umístění stavby a jednak žádost o stavební povolení přístavby a stavebních úprav rodinného domku č.p. X spolu s projektem stavby pro stavební řízení z února 2008. Řízení o nich bylo spojeno. Z kopie katastrální mapy vyplývá vzájemná poloha pozemků a staveb na nich, včetně zvláště uvažované přístavby rodinného domu č.p. X na st. parc. 4904, resp. přístavby na parc. 1466/6 při severní straně tohoto domu (tj. směrem k domu a pozemku žalobců). Podle této mapy a ověřeného situačního výkresu přístavba (účelem využití – pokoj) má rozměry 4,7 x 4,9m, severní strana přístavby je od hranice pozemku žalobců parc.č. 1468/2 ve vzdálenosti 3,7m a od jižní strany domu žalobců 7m. Pozemek stavebníků kromě stavby RD v jihozápadním rohu má vyznačenou zast. parc. 4018, v situaci navíc oproti katastrální mapě při západní hranici pozemku kolnu. Pozemek sousedící východním směrem parc. 1466/7 a parc. č. 1466/9 s RD na st. parc. 4017 je zakreslen v rozměrech spolu s přístavbou (včetně části „A“ označované žalobcem) v katastru ani v Situaci není „bouda“ označovaná žalobcem „B“). Podle projektové dokumentace k navrhované přístavbě č.p. X jde o přístavbu přízemí RD do níž je vchod z haly RD, přístavba má okno ve východní stěně a vchod ze zahrady v západní stěně, z části na místě původní terasy 3 x 3m. Z projektové dokumentace /Řez I-I, Pohled východní a Pohled severní/ plyne, že výška RD domu od 0,00 je 7,20m, nejvyšší bod přístavby na kótě 4,80m.

Po oznámení o zahájení sloučeného územního a stavebního řízení, na základě nesouhlasu žalobce a/ při veřejném ústním jednání dne 12.5.2008, kdy žalobce poukazoval na provedení stavby RD stavebníků blíže jeho pozemku a dosud provedenou dřívější přístavbu tohoto domu z roku 2003 a přístavby na sousedním pozemku, které mu zabírají výhled a ovlivňují poměry osvětlení a proslunění jeho nemovitostí, vydal orgán prvního stupně usnesení o přerušení řízení a stavebníkům uložil doložit posudek zastínění žalobcova rodinného domu. Ti pak dne 25.8.2008 předložili Posouzení proslunění a zastínění sousedního objektu, které vypracoval Ing. F.S., autorizovaný stavební inženýr pro pozemní stavby č.a. X. V něm zhodnotil, že projektovaná přístavba rodinného domu č.p. X nezpůsobí změnu proslunění či zastínění obytných místností na přivrácené straně rodinného domu č.p. X a tyto hodnoty že zůstanou shodné jako před přístavbou č.p. X.

K tomuto posouzení se žalobce a) vyjádřil v zápise ze dne 15.9.2008 tak, že posudek neřeší zastínění pozemku parc. č. 1468/2, stavebník že zahájil práce bez stavebního povolení a je již vybetonována základní deska. Dne 24.9.2008 toto vyjádření doplnil, namítl, že posudek nepodává úplný obraz o zastínění pozemku č. parc. 1468/2, neboť chybí boční pohled, a proto je třeba posouzení doplnit včetně grafu o zastínění zahrady. Opětovně namítl, že žádost je nutno posoudit z hlediska požadavku kvality prostředí, jako i z hlediska urbanistické a architektonické vhodnosti, má za to, že by přístavbou došlo k dalšímu znehodnocení uvedeného pozemku. Objekt stavebníků se dostává do bezprostřední blízkosti jeho domu a mezi domy č.p. X a X by vznikla neužitečná úzká plocha a byl by zhoršen výhled z obytné části jeho domu, ač stavebníci mají dostatek prostoru jižním, resp. západním směrem. Poukázal na to, že již první přístavba domu stavebníků byla provedena v rozporu s plány, které odsouhlasil. V dalším poukázal na změnu vlastnictví domu č.p. X, kdy vlastníci se stala žalobkyně b) a jemu a jeho manželce svědčí věčné břemeno – doživotní užívání tohoto domu a zahrady č. parc. 1468/2.

Dne 25.9.2008 byl sepsán protokol do spisu samostatnou odbornou referentkou M.S., která na místě stavby zjistila, že tvrzení žalobce a) o započetí stavby se nezakládá na pravdě,

když v místě navržené stavby se nachází pouze stávající terasa a tento stav dokládá i pořízená fotodokumentace.

Orgán prvního stupně vydal dne 2.12.2008 pod č.j. 1723/2008/VÝST-So ve sloučeném řízení územní rozhodnutí o změně stavby – přístavba a stavební úpravy stavby RD č. X a současně stavební povolení pro tuto přístavbu a stavební úpravy. Námitky žalobce zamítl s odůvodněním na str. 4 a násl. tohoto rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce a) odvolání, v němž namítl, že stavební úřad nesprávně posoudil námitku vhodnosti umístění přístavby domu čp. X, kdy již u první přístavby nebyl dodržen původní záměr a přístavba znehodnotila výhled z jeho domu i ráz stavby, jejíž hmota se přístavbami zvětší a nyní bude muset umést i pohled na „drobnou stavbu“ 4,7x 4,9m s výškou hřebene 4,8m. Obdobně jako později v žalobě oponoval závěru o vhodnosti přístavby vzhledem ke stávajícímu dispozičnímu řešení stavby RD, odmítl, že k zastínění pozemku žalobce parc.č. 1468/2 dochází i vzrostlou vegetací na hranici pozemku žalobce a namítl, že se orgán prvního stupně nevypořádal s námitkou, že stavba byla zahájena bez povolení, co se terasy týká. Ta možná odpovídá kolaudačnímu rozhodnutí, ovšem tato dle plánu měla být mnohem menší a kde namísto dveří mělo být pouze okno. Stavebníci tak dle něj postupně expandují k hranicím jeho pozemku a to vše s benevolencí stavebního úřadu.

Žalovaný dne 16.3.2009 pod č.j. 043933/2009/KUSK rozhodnutí orgánu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k novému projednání s tím, že opomenul mezi účastníky řízení zahrnout město Beroun jako vlastníka přímo sousedícího pozemku a spisová dokumentace že byla neúplná či naprosto chyběla (vnitřní rozvody).

Po oznámení nového projednání ze dne 15.7.2009 a po námitkách žalobce a) ze dne 7.8.2009, v nichž zopakoval dosud uplatněné námitky s akcentem na postupnou zástavbu obou pozemků jeho jižních sousedů stále se přibližující na sever k jeho nemovitostem, nerespektování původních záměrů s důsledky do zastínění jeho zahrady a výhledových poměrů z jeho nemovitosti. Stavební úřad požádal o vyjádření k přístavbě Městský úřad Beroun – odbor územního plánování a regionálního rozvoje (z hlediska vhodnosti a přípustnosti přístavby dle schváleného územního plánu) a odboru životního prostředí (z hlediska zachování přírodního rázu nezastavěných parcel). Žalobce po seznámení se zaslanými vyjádřeními podal 15.10.2009 své stanovisko k nim, v němž nesouhlasil se závěry odboru územního plánování a regionálního rozvoje, že přístavba je ze severní strany RD nejvhodnější z pohledu uliční čáry, namítl, že zástavba v území vybočuje estetickou úroveň ze stávající zástavby a zdůrazňoval nevhodnost již realizovaných staveb a přístaveb domu čp. X a nedostatky řízení o nich v roce 1998. Závěry odboru životního prostředí zpochybnil tím, že se nevyjadřují k ust. § 25 vyhlášky, v ostatním pak namítl, že nemají oporu ve zjištění stavu na místě. Následně ze strany obou uvedených odborů došlo k opětovnému potvrzení závěrů již jimi uvedených.

Stavební úřad dne 17.12.2009 pod č.j. 1723/2008/VÝST-So *(na rozhodnutí nesprávně uvedeno 2008, dne 3.2.2010 bylo toto opraveno opravným usnesením vydaným pod č.j. MBE 5916/2010, viz shora)* na základě § 92 stavebního zákona opětovně vydal: - územní rozhodnutí o změně stavby- přístavby a stavební úpravy RD čp. X a podle § 115 stavebního zákona stavební povolení pro přístavbu a stavební úpravy RD č.p. X v obou případech se stanovením podmínek a současně rozhodl o námitkách účastníků územního řízení a stavebního řízení proti umístění a povolení stavby. Námitky žalobce a) zamítl. Stavební úřad poukázal na průběh dosavadního řízení, změnu okruhu účastníků řízení v důsledku změny vlastnictví domu čp. X a zahrady na parc.č. 1468/2 (k nimž původně svědčilo vlastnictví

žalobci a) (str. 4), na postup při novém projednávání věci, kdy byla doplněna projektová dokumentace a kdy všem účastníkům řízení bylo to toto nové projednání spojeného územního a stavebního řízení oznámeno s tím, že ve stanovené lhůtě byly doručeny námitky účastníka řízení pana J.R. (kterému již svědčí toliko právo odpovídající věcnému břemenu doživotního užívání sousedního pozemku parc. č. 1468/2 a stavební parcely č. X a stavby na ní), a od 7. 8. 2009, které se shodovaly s námitkami a připomínkami již uplatněnými v původním řízení, kterými se stavební úřad již nezabýval, a to zejména otázky dříve povolených staveb na sousedních pozemcích, splnění požadavků urbanistických a architektonických a životního prostředí, kdy navrženou přístavbou by došlo ke zhoršování životního prostředí vlastníka domu čp. X a jeho uživatelů, a kdy se domáhal, aby umístění přístavby bylo posouzeno orgánem ochrany životního prostředí z hlediska zachování přírodního rázu nezastavěných parcel. Ze strany vlastníků sousedních pozemků a staveb nebyly žádné námitky uplatněny. Stavební úřad poukázal též na postup ohledně vyžádání stanoviska Odboru územního plánování regionálního rozvoje a Odboru životního prostředí MěÚ Beroun. K námitkám žalobce (str. 5 napadeného rozhodnutí) tj. námitce zhoršení kvality prostředí, znehodnocení nemovitosti v důsledku omezení jejího denního osvětlení a oslunění, vhodnosti umístění přístavby z hlediska urbanistického a architektonického, stavební úřad poukázal na ust. § 25 vyhl.č. 501/2006 Sb. o obecně technických požadavcích na výstavbu s tím, že stavba splňuje předepsané odstupové vzdálenosti mezi rodinnými domy ve smyslu odst. 2 tohoto ustanovení, neboť přístavba je navržena ve vzdálenosti 3,7 m od společné hranice se sousedním pozemkem a mezi domy čp. X a čp. X po provedení navržené přístavby zůstane 7 m široký volný prostor, navíc přístavba směrem k sousednímu rodinnému domu ve vlastnictví p.B. nemá žádná okna a je navržena vzhledem k tomuto sousednímu objektu tak, že začíná západně od okna obytné místnosti v jihozápadním rohu domu paní B. a hřeben pultové střechy je nad západní stěnou přístavby, čímž nemůže dojít ke zhoršení kvality prostředí, znehodnocení nemovitostí omezením výhledu ze stávajících oken ani k omezení denního osvětlení a oslunění, což potvrzuje též posudek zpracovaný oprávněnou autorizovanou osobou inženýrem S., dle kterého přístavbou rodinného domu nedojde ke změně proslunění či zastínění obytných místností na protilehlé straně domu č.p. X, hodnoty zůstávají stejné jako před přístavbou. Z hlediska architektonického, vzhledem k požadavku na rozšíření bytové jednotky v přízemí rodinného domu o jednu obytnou místnost a jejímu stávajícímu dispozičnímu řešení, je navržené umístění přístavby nejvhodnější a nejméně finančně náročné, neboť obytná místnost v přístavbě bude přístupná stávajícími dveřmi z haly. Stávající dispoziční řešení domu a umístění drobné stavby povolené spolu s domem podél jihozápadní hranice neumožňuje umístění přístavby směrem západním, jak navrhuje žalobce. Pozemek dotčený stavbou je dle schváleného územního plánu zóně BI.1.- bydlení individuální městského typu se stanoveným koeficientem zeleně KZ- 40/055 tzn. 55 % celkové plochy pozemku musí být nezastavěno a vyhrazeno pro zeleň. Navrženou přístavbou nebude tato podmínka porušena. Z architektonického a urbanistického hlediska vzhledem k uliční čáře a umístění sousedních domů vůči ulici Nerudova je též přístavba ze severní strany nejvhodnější. Stavební úřad dále poukázal na to, že pozemek se stavbou se nachází v zastavěném území, kde se dle ust. § 12 odst. 4 zákona č. 114/1992 Sb. krajinný ráz neposuzuje, tudíž zájmy ochrany přírody ani jiné zájmy na úseku ochrany životního prostředí nejsou nějak navrženou stavbou dotčeny. Vzhledem k uvedeným skutečnostem dospěl k závěru, že nemůže proto dojít ke znehodnocení nemovitosti zastíněním ani ke zhoršení životního prostředí, zhoršení podmínek pro její užívání, zejména k přímému dotčení práv účastníka řízení p. R., který má pouze právo doživotního užívání na základě zřízeného věcného břemene, proto následně i otázku zastínění pozemku zahrady parc. č. 1468/2 navrženou přístavbou zamítl jako neopodstatněnou.

Odvolání proti tomuto rozhodnutí podali oba žalobci 20.1.2010 s poukazem na ust. § 25 odst. 1 vyhlášky s tím, že vzájemné odstupy staveb musí mimo jiné splňovat požadavky na denní osvětlení a oslunění a na zachování kvality prostředí a to s odkazem na ust. § 4 odst. 1 téže vyhlášky, tak jako následně v žalobě. Stavebnímu úřadu vytýkali, že se s touto námitkou řádně nevypořádal, neboť trvale přehlíží důsledek svého dřívějšího nesprávného rozhodnutí ohledně dříve povolených přístaveb, kdy následný postup vede k zahušťování zástavby v daném území neprospěch žalobců. Závěry Odboru územního plánování a regionálního rozvoje, že stavba je z hlediska územního plánu přípustná, žalobci oponovali stran jeho hodnocení z hlediska vhodnosti umístění přístavby z pohledu uliční čáry a obdobně jako v žalobě poukazovali na to, že pro takový závěr o nejvhodnějším umístění měla být opatřena prostorová animace různých variant umístění a zkoumáno, zda jde o nejvhodnější variantu. Jako subjektivní byl atakován závěr stavebního úřadu, že nedojde ke zhoršení zastínění pozemku nad míru obvyklou a ani nebudou zhoršeny osvitové a jiné poměry na sousedním pozemku nad míru přiměřenou poměrům. Stran požadavků na architektonické a urbanistické hodnoty poukazovali na to, že stavební úřad se nemůže omezit pouze na technické podmínky staveb, protože pak by byla veřejná vyhláška zbytečná. Dovolávali se opětovně dikce ust. vyhlášky stran zachování kvality bydlení.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 20.4.2010 napadeným žalobou odvolání žalobců zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil; k námitkám žalobců vyjádřil závěr podobně jako později ve svém vyjádření k žalobě ze dne 23.2.2011.

Městský soud v Praze na základě předně uvedeného stavu věci, vázán žalobními body uplatněnými v žalobě, posoudil věc takto:

Mezi stranami není sporné, že žalobce a) p.R. byl vlastníkem domu čp. X na st. 4625 a pozemku parc.č. 1468/2 - zahrada, a to v počátku sloučeného územního a stavebního řízení. Dle výpisu z KN z 29.9.2008 s účinky vkladu práva k 16.4.2008 se vlastníkem uvedeného domu a pozemků stala následně žalobkyně b); žalobce je oprávněným z věcného břemene doživotního užívání uvedených nemovitostí. S oběma žalobci bylo jako s účastníky řízení /po oznámení této změny vlastnických práv s žalobkyní ad b) od 30.9.2008, resp. 10.10.2008, kdy jí bylo dodatečně oznámeno zahájení původního řízení / jednáno, žalobkyně ad b) toliko uplatnila svá práva až po novém projednání věci, kdy současně s žalobcem ad a) podala dne 20.1.2010 odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17. 12. 2009. Žaloba obou žalobců je přípustná, když oba tímto před podáním žaloby vyčerpali opravný prostředek.

Žalobci v žalobních bodech shora označených pod písm. **a) až d)**, a to s argumentací téměř shodnou, jakou vznesli v odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu vydanému v I. stupni, tvrdí, že umístěním a povolením přístavby RD čp. X bylo zasaženo jejich právo na zachování pohody bydlení, když stavební úřad nezkoumal v souhrnu existující činitele a vlivy v daném území, které uvedený zákonný pojem (i z hlediska výkladu judikaturou zastávaného) naplňují.

Soud tyto námitky důvodnými neshledal. Soud formálně námitky neodmítl s tím, že argumentace v žalobě směřuje proti závěrům stavebního úřadu a výslovně nenapadá závěry vyslovené v odůvodnění rozhodnutí žalovaného k odvolacím důvodům téměř shodně

uplatněným (viz shrnutí odvolání str.1-3, a vypořádání se s námitkami str. 4 a násl. napadeného rozhodnutí žalovaného), ale neshledal ji důvodnou ani z věcného hlediska.

Žalobci předně /bod a)/ opakuji své výhrady toliko obecně s odkazem na ust. § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006Sb. ve spojení s ust. § 4 odst. 1 téže vyhlášky, akcentují požadavek na vzájemné odstupy staveb, které mají být stanoveny tak, aby splňovaly požadavky na denní osvětlení a oslunění a zachování kvality prostředí, a v případě vymezení ploch pro bydlení byla zajištěna možnost nerušeného a bezpečného pobytu, možnost rekreace a relaxace obyvatel. Rovněž obecně tvrdí, že realizací předmětné přístavby dojde ke zhoršení osvětlení a oslunění jejich nemovitostí a narušení pohody bydlení.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí (str. 4 a násl.) vysvětlil vztah úvodního ustanovení § 25 odst. 1 uvedené vyhlášky k dalším navazujícím ustanovením uvedené vyhlášky a stavebního zákona včetně aplikace těchto ustanovení na daný konkrétní případ. Soud se s tímto hodnocením ztotožňuje. Ustanovení uvedené vyhlášky nelze nahlížet způsobem jak činí žalobci a bez ohledu na rozsah úpravy, strukturu a její jednotlivé části. Jestliže ust. § 4 citované vyhlášky stanoví v rámci obecných požadavků na vymezení ploch s rozdílným způsobem využití pro plochy pro bydlení, že se „*obvykle samostatně vymezují za účelem zajištění podmínek pro bydlení v kvalitním prostředí, umožňujícím nerušený a bezpečný pobyt a každodenní rekreaci a relaxaci obyvatel, dostupnost veřejných prostranství a občanského vybavení*“ a následně v odst. 2 další požadavky s tím, že tyto plochy tvoří „*zpravidla pozemky bytových domů, pozemky rodinných domů, ...*“, je nutno navazující ustanovení Části třetí (Požadavky na vymezení pozemků a umísťování staveb na nich) chápat jako zpřesňující pro vymezení ploch (např. „*Stavební pozemek [§ 2 odst. 1 písm. b) stavebního zákona] se vždy vymezuje tak, aby svými vlastnostmi, zejména velikostí, polohou, plošným a prostorovým uspořádáním a základovými poměry, umožňoval umístění, realizaci a užívání stavby pro navrhovaný účel a aby byl dopravně napojen na kapacitně vyhovující veřejně přístupnou pozemní komunikaci*) a pro umísťování staveb (§ 23 a násl.). Pro umísťování staveb ust. § 25 zakotvuje požadavky na „*Vzájemné odstupy staveb*“, a to v odst. 1 obecně vymezením účelu, který má být umístěním dosažen („*Vzájemné odstupy staveb musí splňovat požadavky urbanistické, architektonické, životního prostředí, hygienické, veterinární, ochrany povrchových a podzemních vod, státní památkové péče, požární ochrany, bezpečnosti, civilní ochrany, prevence závažných havárií, požadavky na denní osvětlení a oslunění a na zachování kvality prostředí. Odstupy musí dále umožňovat údržbu staveb a užívání prostoru mezi stavbami pro technická či jiná vybavení a činnosti, například technickou infrastrukturu*“) v navazujících odstavcích § 25 pak konkrétně stanoví přímo, při splnění jakých odstupových vzdáleností lze v případě konkrétního typu stavby předpokládat, že požadavek obecný bude umístění stavby naplňovat. Podle § 25 odst. 2 vyhlášky tak „*Je-li mezi rodinnými domy volný prostor, vzdálenost mezi nimi nesmí být menší než 7 m a jejich vzdálenost od společných hranic pozemků nesmí být menší než 2 m. Ve zvlášť stísněných územních podmínkách může být vzdálenost mezi rodinnými domy snížena až na 4 m, pokud v žádné z protilehlých stěn nejsou okna obytných místností; v takovém případě se odstavec 4 nepoužije*“. Podle odst. 4 téhož ustanovení platí, že „*Jsou-li v některé z protilehlých stěn sousedících staveb pro bydlení okna obytných místností, musí být odstup staveb roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn, s výjimkou vzájemných odstupů staveb rodinných domů podle odstavce 2. Uvedené odstupy mezi stavbami pro bydlení neplatí pro jednotlivé stavby umísťované v prolukách. Obdobně se určují odstupy od staveb nebytových*“. Další pravidlo (odst. 6) umožňuje, „*S ohledem na charakter zástavby... umístit až na hranici pozemku rodinný dům, garáž a další stavby a zařízení související s užíváním rodinného domu. V takovém případě nesmí být ve stěně na hranici pozemku žádné stavební otvory, zejména okna,*

větrací otvory; musí být zamezeno stékání dešťových vod nebo spadu sněhu ze stavby na sousední pozemek; stavba, její část nesmí přesahovat na sousední pozemek.“. Je tak zřejmé, že umístění stavby (či její části), které respektuje takto stanovené meze (byť jde o minimální požadavky), je právní úpravou dovoleno a je přípustné, takové umístění předpokládá naplnění požadavku kvality prostředí v případě zástavby území rodinnými domy a stavebnímu úřadu nepřísluší stanovit stavebníku požadavky přísnější, pakliže je současně prokázáno i naplnění dalšího účelu, který je sledován mj. dostatečné osvětlení a proslunění obytných místností staveb pro bydlení v sousedství.

Vzájemná poloha pozemků, stavebních parcel a domů v daném případě plyne z projektové dokumentace, ale i z plánu a popisu žalobců v replice. Rodinný dům stavebníků čp. X na parc. č. 1466/6 je jižně od pozemku a stavby žalobců, umístěná a povolená přístavba (C) je na severní straně tohoto RD, tedy směrem k žalobcům, zhruba polovinou na jižní straně sousedí s žalobci další pozemek a stavby dalšího souseda p. P. (parc.č. 1466/7, č.p. X a přístavby či vedlejší stavby (označené žalobci A,B), jimiž je pozemek žalobců z jihovýchodu „jaksi obestaven“. Samotná přístavba RD čp. X, která byla nyní předmětem územního a stavebního řízení co do odstupových vzdáleností uvedených v ověřené projektové dokumentaci splňuje limity stanovené shora uvedenou vyhláškou a splňuje rovněž, resp. neovlivňuje vůbec dle posudku Ing. S. požadavky osvětlení a oslunění obytných místností domu žalobců, jak žalovaný rovněž (str. 5 napadeného rozhodnutí) uvedl, kdy nadto zcela logicky správně dovodil, že pakliže je přístavba umístěna jihozápadně od stavby žalobců a zároveň je při severní straně stávajícího rodinného domu stavebníků, který svými rozměry a hmotou ji převyšuje, pak při dráze Slunce od východu na západ zastiňuje nemovitosti žalobců již stávající kolaudovaný dům čp. X, nikoliv přístavba, která je předmětem tohoto řízení. Na výšku domu čp. X (7,20m) oproti výšce přístavby (4,80m), sklon střechy obou částí objektu domu a umístění přístavby na severní straně, počínaje 2,80m od rohu původní severní a východní stěny přízemí (verandy) směrem k západu, a to ve vztahu k pozemku a domu žalobců poukázal v odůvodnění svého rozhodnutí již stavební úřad.

Soud přezkoumává žalobou napadené rozhodnutí a v tomto řízení tak nemůže přisvědčit námitce žalobců, že skutečné provedení předmětné přístavby nerespektovalo rozhodnutím stavebního úřadu stanovené vzdálenosti od hranice jejich pozemku a domu. V případě zhotovení stavby v rozporu s vydaným pravomocným rozhodnutím stavebního úřadu stavební zákon zná jiné instituty nápravy; takový postup stavebníků však nemůže mít vliv na zákonnost rozhodnutí samého a nemůže vést k jeho zrušení.

Soud nemohl přisvědčit ani námitce žalobců, že stavební úřad trvale přehlíží důsledky svého dřívějšího nesprávného rozhodnutí, kdy poukazují na první přístavbu RD čp. X domu stavebníků i jeho původní umístění blíže k jejich pozemku, a na sousední stavbu čp. X, přístavbu (A) tohoto domu blíže k jejich pozemku 1468/2 či na stavbu, kterou označují jako nepovolenou (B) v rohu sousední parcely č. 1466/7.

Jestliže přístavba RD čp. X, která byla předmětem tohoto řízení (označovaná žalobci „C“) splňuje požadavky zákonné úpravy na její umístění a povolení a žádným způsobem neovlivňuje sama o sobě poměry osvětlení a proslunění obytných místností domu žalobců ani kvalitu jejich bydlení, protože nezasahuje do způsobu stávajícího užívání jejich stavby, ani nenarušuje jejich soukromí, když nemá okna jejich směrem a dveře z ní na zahradu sousedů jsou západním směrem, když úbytek zeleně na sousední parcele 1466/6 (oproti původní dlážděné terase 3x3m) je minimální (nyní zastavěno 4,7x 4,9m) a sama rovněž nijak nemění výhled z domu či pozemku žalobců či jeho zastínění, nelze žádost

stavebníků o povolení této přístavby zamítnout z důvodů, že jiné, dříve povolené přístavby nebyly provedeny v souladu se schváleným záměrem, nebo dokonce z důvodu existence povolených či ani nepovolených staveb na jiných pozemcích, dokonce jiných vlastníků než stavebníků. Ze vzájemné polohy pozemků a staveb na nich a z tvrzení žalobců samých je zřetelné, že „pohodu bydlení“, právní pojem, který žalobci akcentují v provázanosti na zahuštění zástavby a omezení jejich výhledu (či atraktivnosti pohledu na sousední stavby), narušují podle názoru žalobců již stávající přístavby či stavby dle tvrzení žalobců nepovolené (popř. stavebně technicky neupravené) a to především stavby na pozemku sousedním 1466/7, jiných vlastníků než jsou stavebníci. Stavební úřad, potažmo žalovaný (str. 5 napadeného rozhodnutí) „nepřehlížely“, že takováto zástavba v daném území je, žalovaný výslovně uvedl, že na proslunění stavby odvolatelů má bezesporu vliv stávající dům stavebníků čp. X a rovněž sousední objekt čp. X, nicméně poukázal na to, že tyto stavby nejsou předmětem vedeného řízení, proto k vlivům těchto staveb nemohl přihlížet.

Nedůvodnou soud shledal i námitku pod bodem d). Uvozující věta této námítky se míjí s důvodem vyžádání stanoviska Odboru územního plánování a regionálního rozvoje ze strany stavebního úřadu, který svou žádostí z 13.8.2009 reagoval na námítky a připomínky žalobce a) podané 7.8.2009 a mířící do vhodnosti zástavby území určeného pro zástavbu rodinnými domy navrhovanými a realizovanými přístavbami s tím, že se tím narušuje charakter zástavby s důsledky do zhoršování životního prostředí. Stavební úřad proto vyžádal mj. stanovisko příslušného odborného orgánu k tomu, zda přístavba je v daném území z hlediska územního plánu přípustná. Dotázaný orgán shledal tuto přístavbu přípustnou z hlediska územního plánu, poukázal v to, že je toto území určeno pro bydlení individuální městského typu, a že koeficient zeleně je splněn. Z architektonického hlediska, z hlediska uliční čáry a umístění sousedních rodinných domů v ul. N. shledal umístění přístavby „za domem“ ze severní strany za nejvhodnější. Žalobce a) podáním z 14.10.2009 (doručeným násl. den) zpochybňoval vyslovený závěr zejména ohledně architektonického hodnocení a vhodnosti umístění. Stejně jako v žalobě, byť obsáhleji, poukazoval na „bezobsažnost“ závěru o architektonickém posouzení, tvrdil, že mělo být posuzováno, zda z estetického hlediska stavba nevybočuje ze stávající zástavby a vhodnost umístění že mohla být posouzena jen při trojrozměrné počítačové animaci jednotlivých variant řešení. Soud v argumentaci žalobců v žalobě neshledal relevantní námitku; žalobci (obdobně jako žalobce a) v řízení) za rozhodnou považují skutečnost, že na pozemcích rodinných domů v jejich bezprostředním sousedství dochází k rozšíření původních staveb či zřizování staveb doplňkových ke stavbám hlavním, čímž původní parcely (zahrady) mají menší plochu, zužuje se volný prostor, výhled apod. Zástavba v území však nemůže být neměnná; právě proto, aby nedošlo k ohrožení požadavků mj. i na zachování pohody bydlení, jsou jak územním plánem, tak i požadavky na využití území ve shora cit. vyhlášce (i dalšími předpisy) stanoveny meze možné zástavby území z hlediska funkčního uspořádání území, omezení přípustných činností či aktivit a pod. Přístavba rodinných domů, stavby doplňkových staveb a pod. jsou proto přípustné /při splnění požadavků stanovených související právní úpravou/. Z hlediska územního plánu při splnění limitu zastavěnosti pozemku, resp. koeficientu zeleně, popř. dalších podmínek stanovených v územním plánu, lze proto přístavbu povolit. Jde-li o území pro individuální bydlení městského typu, je logicky jedním z požadavků z hlediska architektonického i požadavek na uspořádání individuálních staveb na pozemcích tak, aby byla zachována uliční čára a vzhledem k ní na parcelách doplňkové stavby či přístavby realizovány pokud možno podle polohy a terénu tak, aby působily uspořádaným nerušivým dojmem, proto se zpravidla umísťují na opačné straně od průčelí hlavní stavby, které je směrem k uliční čáře. Žalobci, resp. žalobce a) ve svém zmiňovaném podání, v daném případě však poukazoval zejména na nevhodnost provedení dřívější zástavby pozemků

sousedních, zejm. u domu č. X. Stavebnímu úřadu i orgánu územního plánování přísluší však posuzovat podaný návrh na umístění stavby(přístavby), a je –li tento návrh přípustný z hlediska požadavků právní úpravy, nemůže nutit stavebníka k jinému řešení, proto i argumentace žalobce, že by až na základě počítačové animace bylo možno posoudit, která varianta je nejvhodnější, nelze, jako důvodu pro zrušení rozhodnutí napadeného, přisvědčit. Soud tak může toliko přisvědčit tomu, že pohled od domu žalobců na neomítnutou přístavbu domu čp. X či stavbu „boudy“, již označuje za nepovolenou, snižuje kvalitu „pohody bydlení“ v jeho domě, avšak tento architektonický popř. estetický nedostatek nebyl předmětem řešení v daném územním a stavebním řízení.

Soud neshledal důvodným navazující tvrzení žalobců **v bodu e)**. Soud se ztotožňuje s žalovaným v závěru uvedeném v jeho vyjádření k žalobě str. 6, že osoba, která disponuje autorizací pro vybrané činnosti ve výstavbě (§ 158 stavebního zákona) podle zákona č. 360/1992Sb., je osobou oprávněnou zpracovat i posudek na osvětlení a proslunění obytných místností, v tomto proto odkazuje na toto vyjádření. Žalobci závěry tohoto posudku žádným relevantním způsobem (předložením oponentního posudku podaného jiným znalcem či autorizovanou osobou nezpochybnili, proto stavební úřad z tohoto posouzení oprávněně vycházel. Žalovaný na str. 5 odůvodnění svého rozhodnutí podrobně odkázal na grafické výpočty a postup, jakým došlo k výpočtu proslunění v tomto posudku v souladu s požadavky platných právních předpisů. Obstát proto nemůže výhrada vznesená proti tomuto posudku, že měl být vzat v úvahu „boční pohled“ a že bylo vzato v úvahu pouze období jarní a letní, jde-li o posouzení vlivu přístavby umístěné ve vztahu k domu žalobců tak, jak ze vzájemné polohy obou objektů shora vyplývá a jsou-li v příslušných předpisech stanovena kritická data, k nimž se výpočty provádí.

Námítka žalobců **v bodě f)** navazuje na postup stavebního úřadu, který byl shora uveden již k bodu d) žaloby. Stavební úřad se v odůvodnění rozhodnutí ztotožnil ohledně architektonického a urbanistického hlediska se stanoviskem Odboru územního plánování a regionálního rozvoje v tom, že umístění přístavby daným způsobem vzhledem k uliční čáře a umístění sousedních domů vůči ulici N. je ze severní strany nejvhodnější. Námítka žalobce, že jde o subjektivní hodnocení a k objektivnímu posouzení měla být zpracována, či uložena stavebníkům povinnost předložit počítačovou animaci, soud důvodnou neshledal, neboť jak shora již uvedeno, dostál-li návrh stavebníků požadavkům právních předpisů a nadto nevhodnost umístění předmětné přístavby i žalobci byla dovozována z důvodu dopadů jiných již stávajících staveb i jiných vlastníků než stavebníků, nepřipadalo v úvahu vyžadovat jiné stavební řešení přístavby po stavebnících.

V návaznosti na předchozí žalobní body, zejm. a) až d) **v bodu g)** žaloby, žalobci tvrdí, že stavební úřad, potažmo žalovaný věc neposuzovaly komplexně ve vztahu právě k již realizovaným stavbám, a že při posouzení splnění požadavku „pohody bydlení“ neposuzovaly jednotlivé činitele, které ji ovlivňují, jako je hladina hluku, čistota ovzduší, přiměřené množství zeleně, oslunění a pod., a to s odkazem na obsahové vymezení pojmu „pohoda bydlení“ v rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 2As 44/2005-116. Jak vyplývá z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí (str. 5 dole a násl.) žalovaný ohledně obecně namítaného zhoršení pohody bydlení poukázal na to, že jde o přístavbu rodinného domu o rozměrech 4,7 x 4,9m tzn. jednoho pokoje, nikoli o nějaký provoz, který by mohl ohrozit

rekreační a relaxační podmínky užívání stavby či pozemku žalobců, poukázal na to, že nedojde ani ke zhoršení proslunění, že jde o stavbu která nemění původní individuální charakter rodinného domu, respektuje poměr zastavěných a nezastavěných ploch, resp. poměr zeleně, kdy výpočtem dospěl k závěru, že tento podíl na sousedním pozemku stále představuje podíl vyšší než je optimální podíl stanovený v územním plánu a to s dostatečnou rezervou (oproti optimálnímu 0,55 je 0,812).

Toliko obecně lze souhlasit s žalobci potud, že i při splnění všech požadavků pro umístění staveb, zejména jsou-li tyto požadavky splněny na samé hranici stanovených limitů, může v konkrétním případě souhrn všech rozhodných činitelů představovat negativní dopad do pohody bydlení i zásadním způsobem. V daném případě však, oproti rozsudku jehož se žalobci dovolávají, soud takový zásadní zásah do stávajících poměrů vlivem předmětné přístavby neshledal. Jak již uvedl žalovaný, jde o přístavbu stavby pro bydlení v území určeném pro bydlení individuální městského typu dle územního plánu, jejíž využití je v souladu s tímto účelem / nejde o přístavbu pro podnikatelskou či výrobní činnost, kde by připadalo v úvahu zvýšení hlučnosti, prašnosti a pod./ Tato přístavba rovněž nezvyšuje nároky na dopravní obslužnost a podobně. Její umístění do stávajícího prostředí nevyžadovalo snížení odstupových vzdáleností pod limity stanovené předpisy a nejde o zásadní zmenšení volného prostoru na sousedním pozemku žalobců, sama tato přístavba neovlivňuje, vzhledem ke svému objemu a umístění, zásadním způsobem výhledové poměry, které v daném místě byly dány před jejím povolením, kdy ke snížení původního výhledu došlo v důsledku zástavby na pozemcích jižně od pozemku žalobce a předchozích přístaveb k těmto stavbám. Kromě obecného nesouhlasu s tímto způsobem dřívější expanze sousedů žalobce konkrétní zásah do práv, vyjma obecného poukazu na „pohodu bydlení“ či nyní tvrzené ztráty výhledu netvrdí. Předmětná přístavba /oproti otevřené terase nepatrně menších rozměrů/ nebude mít směrem k domu a pozemku žalobců okno, směrem k žalobcům jde o plnou zeď; zadní vchod – východ na zahradu sousedů je směrem západním, výrazně proto neovlivňuje potřebu určitého soukromí. Soud z uvedených důvodů neshledal (k tomu dále srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 8As 27/2012-113) opodstatněnou námitku nepřiměřeného zásahu do práva žalobců na „pohodu bydlení“. Hodnocení jednotlivých činitelů, které daná přístavba do stávající zástavby přináší a ovlivňuje kvalitu prostředí bylo stavebním úřadem, potažmo žalovaným provedeno a ohledně pohody bydlení žalobců nelze mít i podle soudu tyto vlivy či dopady za zásadní.

Městský soud v Praze proto podle ust. § 78 odst. 7 žalobu zamítl jako nedůvodnou.

O nákladech řízení rozhodl podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.. Žalobci nebyli ve věci úspěšní, a proto jim soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, žalovanému pak nad rámec běžných činností náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 8.ledna 2013

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu